

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 13C/137/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7211228133
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Mičietová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2016:7211228133.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Oľgou Mičietovou v právnej veci žalobcu Ing. S. S., bytom v Košiciach, O. XX proti žalovanému Mestu Košice, so sídlom v Košiciach, Tr. SNP č. 48/A, v konaní o zaplatenie finančnej náhrady 24.111,60 eura s prísl. takto

r o z h o d o l :

I. Konanie v časti o zaplatenie 17.679,15 eura s prísl. a v časti o zaplatenie 233,86 eura s prísl. zastavuje.

II. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 6.198,59 eura a úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 3.075,57 eura od 1.1.2013 do zaplatenia, vo výške 5,25 % ročne zo sumy 892,29 eura od 1.1.2014 do zaplatenia a vo výške 5 % ročne zo sumy 2.230,73 eura od 1.7.2016 do zaplatenia, to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

III. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

IV. Priznáva štátu právo na náhradu trov konania, ktoré sú mu povinní zaplatiť žalobca vo výške 29,33 % a žalovaný vo výške 70,67 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením tunajšieho súdu po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobným návrhom zo dňa 11.10.2011 žiadal pôvodne, aby súd rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu finančnú náhradu za zákonné vecné bremeno na pozemkoch vedených na LV č. XXXXX, kat. úz. Luník, parc. č. XXXX/XX- zast. plochy a nádvoria o výmere 152 m² a na LV č. XXXXX, kat. úz. Luník, parc. č. XXXX/XX- zast. plochy a nádvoria o výmere 274 m² a to vo výške istiny 24.111,60 eura spolu s 9,5 % úrokmi z omeškania ročne od 12.10.2011 až do zaplatenia. Na odôvodnenie svojho nároku uviedol, že je žalovaný vlastníkom stavieb Pozemná komunikácia Sídliisko KVP - Červený Rak (III/050192) a Električková trasa Moldavská cesta - U. S. Steel, ktoré stavby sú postavené aj na pozemkoch v jeho (žalobcovom) výlučnom vlastníctve. Uviedol, že v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 22C/63/2008 žalovaný uznal, že stavby v jeho vlastníctve sú postavené aj na jeho pozemkoch. Uviedol, že zákonom č. 66/2009 Z.z. vzniklo na týchto pozemkoch vecné bremeno v prospech vlastníka stavby t.j. žalovaného, ale hoci zákon na jednej strane zriadil vecné bremeno na pozemkoch, na druhej strane už nestanovil, že vlastníci pozemkov majú nárok na náhradu za zriadenie vecného bremena tak, ako je to stanovené pri iných zákonoch (ako príklad uviedol zák. č. 656/2004 Z.z. o energetike - § 10 ods. 5). Uviedol, že listom zo dňa 10.11.2009 oslovil žalovaného s návrhom na uzavretie dohody o jednorazovej finančnej náhrade za predmetné vecné bremeno, následne urgoval aj ďalšími listami riešenie, ale do dňa podania návrhu nedostal odpoveď na svoj návrh finančnej náhrady, pričom žalovaný naďalej jeho pozemky užíva bez akejkoľvek náhrady.

2. Vo veci tunajší súd rozhodol rozsudkom zo dňa 17.2.2012, č.k. 13C/2011-52, ktorým žalobný návrh v celom rozsahu zamietol s tým odôvodnením, že keď zákon č. 66/2009 Z.z. zriadil v prospech žalovaného ako vlastníka stavieb postavených na pozemkoch žalobcu, právo zodpovedajúce vecnému bremenu bez uvedenia, že by sa jednalo o zriadenie vecného bremena za odplatu, potom platí, že bolo vecné bremeno zriadené bezodplatne, pretože odplatosť nie je základným pojmovým znakom vecných bremien ako vecnoprávných obmedzení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v prospech niekoho iného než vlastníka a nemal tak súd daný právny titul na priznanie žalobcovi ním požadovanej jednorazovej náhrady.

3. Na základe odvolania podaného žalobcom, odvolací Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 13.6.2013, č.k. 2Co/155/2012-120, rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Citujúc z ust. § 4 ods. 1 veta prvá zák. č. 66/2009 Z.z. uviedol, že toto ustanovenie upravuje právny vzťah medzi vlastníkom pozemku a vlastníkom stavby potom, čo stavba prešla z vlastníctva štátu na obec alebo iný vyšší územný celok. Konštatoval, že zákon však nerieši otázku finančnej náhrady za nútené obmedzenie vlastníckeho práva napriek tomu, že podľa čl. 20 ods. 4 zák. č. 460/2002 Z.z. Ústavy SR vyvlastnenie alebo nútené obmedzenie vlastníckeho práva je možné iba v nevyhnutnej miere a vo verejnom záujme, a to na základe zákona a za primeranú náhradu. Uviedol, že aj keď ust. § 2 zák. č. 66/2009 Z.z. upravuje možnosť majetkovoprávneho usporiadania vlastníctva k pozemkom, nevylučuje toto ustanovenie, že by až do vykonania majetkového usporiadania mal štát právo užívať vecné bremeno bezodplatne. Bolo by to v rozpore s ústavou aj s ochranou vlastníckeho práva podľa Obč. zák., nehovoriac o predpisoch Európskej únie, ktoré kladú veľký dôraz na ochranu vlastníckeho práva proti neoprávneným zásahom. Odvolací súd uviedol, že preto až do doby, kým dôjde k usporiadaniu vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou, náleží vlastníkovi pozemku náhrada tak, ako už bola priznaná v podobných prípadoch na iných okresných súdoch a ktoré boli potvrdené krajskými súdmi Slovenskej republiky. Uviedol, že v týchto konaniach bola priznaná náhrada bezdôvodného obohatenia vo výške nájomného v mieste a čase obvyklom za kalendárny rok (Krajský súd v Košiciach 2Co/205/2011, Krajský súd v Bratislave 6Co/117/2012). Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil a preto nevykonal ani náležité dokazovanie, preto odvolací súd podľa § 212 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

4. Podľa ust. § 391 ods. 2 C.s.p., ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

5. Tunajší súd prvej inštancie bol preto viazaný právnym názorom odvolacieho súdu o odplatnosti práva zodpovedajúceho vecnému bremenu priznaného zákonom žalovanému ako vlastníkovi stavieb na pozemkoch žalobcu a to vo výške náhrady tak, ako už bola priznaná v podobných prípadoch na iných okresných súdoch a ktoré boli potvrdené krajskými súdmi Slovenskej republiky, v ktorých konaniach bola priznaná náhrada bezdôvodného obohatenia vo výške nájomného v mieste a čase obvyklom za kalendárny rok.

6. Po vrátení veci späť tunajšiemu súdu žalobca písomným podaním zo dňa 1.8.2013 navrhol nariadiť znalecké dokazovanie a uložiť znalcovi stanoviť hodnotu náhrady za vecné bremeno viaznuce vo verejnom záujme na základe ust. § 4 zák. č. 66/2009 Z.z. na jeho pozemkoch. Súčasne uviedol, že na základe vypracovaného znaleckého posudku navrhuje zmeniť petit žaloby tak, že je mu povinný žalovaný zaplatiť finančnú náhradu za zákonné vecné bremeno za obdobie od 12.10.2009 do 31.7.2013 a to istinu vo výške znaleckého posudku a spolu s 9,5 % úrokom z omeškania ročne z dlžnej sumy podľa znaleckého posudku od 1.8.2013 až do zaplatenia. V prevyšujúcej časti uviedol, že berie žalobu späť.

7. Žalovaný po doručení rozhodnutia krajského súdu doručil svoje vyjadrenie zo dňa 12.8.2013 (č.l. 124), v ktorom namietal, že ak Krajský súd v Košiciach vo svojom zrušujúcom rozhodnutí poukázal na iné svoje rozhodnutie, a to rozhodnutie sp. zn. 2Co/205/2011, v ktorom uviedol, že „právny režim vecných bremien zriadených na základe zákona sa v otázkach neupravených špeciálnymi verejnoprávnymi predpismi riadi všeobecnou občianskoprávnou úpravou“ a teda prípadnú odplatosť vecného bremena je potrebné odvodiť z právnej úpravy, ktorú ustanovuje Obč. zák., potom žalovaný poukázal na to, že zákonné ustanovenie, konkrétne § 151n Obč. zák. týkajúce sa vecného bremena, neurčuje, či so zriadením vecného bremena a jeho trvaním je spojená povinnosť oprávneného z vecného bremena poskytnúť povinnému nejakú náhradu. Žalovaný uviedol, že podľa jeho názoru neexistuje v danom prípade právny titul, na základe ktorého by bol povinný poskytnúť žalobcovi náhradu za vecné bremeno. Poukázal na to,

že nie je podnikateľským subjektom a predmetné pozemky nevyužíva za účelom zisku, ale vo verejnom záujme, pričom mu vznikajú s ich užívaním vysoké náklady, ktoré sú hradené z jeho rozpočtu. Uviedol, že ako oprávnený z vecného bremena v súvislosti s ust. § 151n ods. 3 Obč. zák., znáša on všetky náklady spojené s užívaním veci, ktorá je predmetom vecného bremena, pričom žalobcovi nevznikli v súvislosti s predmetnými pozemkami žiadne náklady, ktoré by bol povinný znášať. Mal žalovaný za to, že právo zodpovedajúce vecnému bremenu, v tomto zmysle teda nie je bezodplatné. Mal za dôležité pri riešení otázky odplatnosti vecného bremena, ktoré vzniklo zo zákona, vziať do úvahy jeho dočasnosť a zároveň zák. č. 66/2009 Z.z. zakotvenú povinnosť vlastníka pozemku pod stavbou strieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území. Žalovaný uviedol, že požiadal o vykonanie jednoduchých pozemkových úprav a má záujem na vyriešení predmetnej situácie v zmysle citovaného zákona. Zároveň poukázal aj na skutočnosť, že predmetné pozemky, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu a na ktorých sa nachádzajú miestne komunikácie vo vlastníctve žalovaného, prešli do vlastníctva žalovaného v rámci reformy verejnej správy. Mal za to, že k nútenému obmedzeniu vlastníckeho práva došlo teda zo strany štátu, nie zo strany žalovaného. Namietol aj nepresnosť, resp. neurčitosť, že zo žalobného návrhu žalobcu nie je zrejmé, či si uplatňuje náhradu za vecné bremeno na 10 rokov alebo jednorazovú náhradu. Poukázal, že v prípade poskytnutia jednorazovej finančnej náhrady za vecné bremeno by došlo k zmareniu účelu zák. č. 66/2009 Z.z., nakoľko ten predpokladá majetkovoprávne usporiadanie pozemkov. Zotrvával preto na svojom predchádzajúcom stanovisku, že je žaloba nedôvodná a navrhol, aby ju súd zamietol.

8. Písomným podaním zo dňa 1.10.2015 (č.l. 246) navrhol žalobca ďalšiu zmenu petitu žaloby tak, že si uplatnil finančnú náhradu za držbu a užívanie pozemkov z titulu zákonného vecného bremena žalovaným a to za obdobie od 12.10.2009 do 31.12.2013 vo výške istiny 5.089,86 eura spolu s 9,25 % úrokmi z omeškania ročne z dlžnej sumy od 1.1.2014 až do zaplatenia a za obdobie od 1.1.2014 do 30.9.2015 vo výške istiny 2.109,76 eura spolu s 8,05 % úrokmi z omeškania ročne z dlžnej sumy od 1.10.2015 až do zaplatenia. V prevyšujúcej časti uviedol, že berie žalobu späť. Na pojednávaní dňa 4.11.2015 uviedol, že uplatnenú náhradu vypočítal pri použití základnej jednotkovej ceny 2,83 eura/m²/rok.

9. Písomným podaním zo dňa 19.7.2016 (č.l. 340) žalobca navrhol zmenu petitu a uplatnil si finančnú náhradu za držbu a užívanie pozemkov z titulu zákonného vecného bremena žalovaným a to za obdobie od 1.7.2009 do 31.12.2012 vo výške istiny 3.309,43 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne z dlžnej sumy od 1.1.2013 až do zaplatenia, za obdobie od 1.1.2013 do 31.12.2013 vo výške 892,29 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,25 % ročne z dlžnej sumy od 1.1.2014 až do zaplatenia a za obdobie od 1.1.2014 do 30.6.2016 vo výške 2.230,75 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy od 1.7.2016 až do zaplatenia. V prevyšujúcej časti uviedol, že berie žalobu späť. Uviedol, že finančnú náhradu za obdobie od 1.1.2014 do 30.6.2016 vypočítal z hodnôt stanovených pre r. 2013 v znaleckom posudku č. 15/2016.

10. Vo veci už vykonané dokazovanie výsluchom žalobcu a oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a to:

- výpisom z katastra nehnuteľností vytvoreným cez katastrálny portál zo dňa 11.10.2011, LV č. XXXXX pre kat. úz. Luník, v ktorom bol žalobca zapísaný ako vlastník v spoluvlastníckom podiele 1/1 parcely registra „C“ č. XXXX/XX o výmere 274 m² - zastavané plochy a nádvorcia, na ktorom pozemku bola postavená ostatná inžinierska stavba a jej súčasťou;
- výpisom z katastra nehnuteľností vytvoreným cez katastrálny portál zo dňa 11.10.2011, čiastočný výpis z LV č. XXXXX pre kat. úz. Luník, v ktorom bol žalobca zapísaný v časti B. listu vlastníctva ako výlučný vlastník v spoluvlastníckom podiele 1/1 parcely registra „C“ č. XXXX/XX o výmere 152 m² - zastavané plochy a nádvorcia, na ktorom pozemku bola postavená inžinierska stavba - cestná, miestna a účelová komunikácia, lesná cesta, poľná cesta, chodník, nekryté parkovisko a ich súčasťou;
- uznesením tunajšieho súdu zo dňa 29.10.2010 č.k. 22C/63/2008-202 v právnej veci tých istých účastníkov v konaní o určenie nájomného a o vydanie bezdôvodného obohatenia, podľa ktorého na základe návrhu podaného tunajším žalobcom, aby súd určil ročný nájom vo výške 72.000,- Sk z pozemkov vedených na LV č. XXXXX, k. ú. Luník, parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 152 m² a LV č. XXXXX, k. ú. Luník, parc. č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 274 m² a aby zaviazal žalovaného zaplatiť mu bezdôvodného obohatenie vo výške 144.000,- Sk za 2 roky dozadu, účastníci na pojednávaní uzavreli súdny zmier, ktorý súd schválil a na základe ktorého sa žalovaný zaviazal zaplatiť žalobcovi za užívanie uvedených pozemkov v celkovej výmere

426 m², za obdobie od 23.5.2006 do 30.6.2009, istinu vypočítanú zo sumy 2,83 eura/m²/ročne spolu s príslušenstvom, súdny zmier nadobudol právoplatnosť dňa 1.12.2010; keďže účastníci uzavreli súdny zmier nebolo medzi nimi sporné užívanie pozemkov žalobcu žalovaným;

- listom zo dňa 10.11.2009, ktorým žalobca ako výlučný vlastník pozemkov pod cestami v Košiciach predložil žalovanému návrh na uzavretie dohody, v ktorom uviedol, že zákonom č. 66/2009 Z.z. vzniklo od 1.7.2009 v prospech Mesta Košice (žalovaného) právo zodpovedajúce vecnému bremenu k pozemkom pod cestami, ktoré pozemky sú v jeho vlastníctve a ktoré súčasne v návrhu žalobca vymedzil; uviedol žalovanému, že nemá s ním uzavretú žiadnu zmluvu ohľadom týchto pozemkov a preto navrhol uzavretie dohody o jednorazovej finančnej náhrade za vecné bremeno vo výške 40,- eur/m² ; predmetný návrh žalobcu sa okrem iných ciest týkal aj cesty vo vlastníctve žalovaného KVP - Červený Rak (III/050192) a električkovej dráhy Moldavská ulica - Šaca zriadených na parcelách č. XXXX/XX a XXXX/XX - zastavané plochy a nádvorcia o výmere 274 resp. 152 m² vo výlučnom vlastníctve žalobcu;
- listom zo dňa 22.12.2009, ktorým žalobca urgoval stanovisko žalovaného k jeho vyššie uvedenému návrhu;

- listom zo dňa 10.3.2010, ktorým žalovaný oznámil žalobcovi na jeho návrh na uzavretie dohody o jednorazovej finančnej náhrade za vecné bremeno za pozemky v jeho vlastníctve, ktoré sa nachádzajú po cestami vo vlastníctve mesta a konkrétne k pozemkom v k. ú. Luník, parc. č. XXXX/XX, LV č. XXXXX o výmere 274 m² a parc. č. XXXX/XX, LV č. XXXXX o výmere 152 m², že sa k výške ním navrhutej náhrady vyjadří po schválení príslušných orgánov mestského zastupiteľstva tak, ako to mestu ukladá zákon č. 138/1991 Zb. o majetku obcí a Štatút Mesta Košice;

- listom zo dňa 25.5.2010, ktorým žalobca opätovne urgoval žalovaného, aby sa k jeho návrhu vecne vyjadril;

- listom zo dňa 23.7.2010, ktorým žalovaný oznámil žalobcovi na jeho návrh na uzavretie dohody o jednorazovej finančnej náhrade za vecné bremeno na pozemkoch parc. č. XXXX/XX a parc. č. XXXX/XX, obe v k. ú. Luník, vo výlučnom vlastníctve žalobcu, že ohľadne týchto pozemkov bude návrh predložený na posúdenie príslušným orgánom Mesta Košice a o výsledku žalobca bude včas vyrozumený;

- listom zo dňa 4.1.2011, ktorým žalobca opätovne urgoval žalovaného na vyjadrenie k jeho návrhu na uzavretie dohody za vecné bremeno za pozemky pod cestami;

- vyjadrením Ministerstva financií SR, ktoré bolo poskytnuté žalobcovi na základe vyžiadania; v ktorom vyjadrení, podpísanom JUDr. N. A., riaditeľom majetkovoprávneho odboru MF SR je uvedené, že zákon č. 66/2009 Z.z. upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami, ktoré prešli na obce a vyššie územné celky podľa osobitných zákonov (zák. č. 138/1991 Zb. o majetku obcí, zák. č. 446/2001 Z.z. o majetku vyšších územných celkov a zák. č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách); podľa textu vyjadrenia ak nemal vlastník stavby ku dňu účinnosti zákona č. 66/2009 Z.z., t.j. k 1.7.2009 zmluvne dohodnuté k pozemku pod stavbou iné právo, podľa § 4 tohto zákona vzniklo vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanou vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu; podľa stanoviska, vecné bremeno v tomto prípade nezakladá vlastnícke právo a nie je definitívnym riešením; vecné bremeno vzniknuté na základe tohto zákona obmedzuje vlastníka pozemku v prospech obce alebo vyššieho územného celku v rozsahu podľa tohto zákona do vykonania pozemkových úprav; podľa stanoviska, ust. § 4 zák. č. 66/1999 Z.z. nerieši odplätnosť alebo bezodplätnosť vecného bremena a túto otázku ponecháva na vôli dotknutých strán a je na vlastníkovi stavby a vlastníkovi pozemku, aby sa dohodli na prípadnej náhrade za vznik právo zodpovedajúceho vecnému bremenu k zastavanému pozemku.

11. Žalobca vo svojej výpovedi poukázal na to, že nie je sporné medzi stranami, že žalovaný je vlastníkom stavieb a to pozemnej komunikácie Sídlisko KVP - Červený Rak a električkovej trasy Moldavská cesta - U. S. Steel Košice, ktoré sú čiastočne postavené aj na pozemkoch v jeho výlučnom vlastníctve. Uviedol, že zák. č. 66/2009 Z.z. zrušil možnosť uzavrieť nájomnú zmluvu a žalovaný nie je ochotný uzavrieť s ním žiadnu dohodu za zákonom zriadené vecné bremeno. Odvolal sa na stanovisko Ministerstva financií SR, podľa ktorého zákon samotný (č. 66/2009 Z.z.) nerieši otázku odplätnosti alebo bezodplätnosti zriadenia vecného bremena a túto ponecháva na vôli dotknutých strán, aby sa dohodli na prípadnej náhrade. Poukázal na znenie ust. článku 20 ods. 4 Ústavy SR o jedine odplätnom obmedzení vlastníckeho práva a preto ani zriadenie vecného bremena zákona uviedol, že nie je možné bez náhrady.

12. Žalovaný sa vyjadril (a na tomto vyjadrení trval aj po vrátení veci odvolacím súdom späť tunajšiemu súdu), že zriadenie vecného bremena je len dočasným riešením a náhradou za jeho zriadenie v danom prípade je práve zámena alebo pozemková úprava, ktorú zákon umožňuje. Vyjadril sa, že ak by bol zákonodarca mienil zriadiť vecné bremeno za odplätu, bol by to v zákone uviedol. Žalovaný sa vyjadril,

že zriadenie vecného bremena nie je trvalým obmedzením vlastníckeho práva a ani nie je definitívnym riešením ale je len obmedzením vlastníckeho práva žalobcu do toho času, kým nedôjde k pozemkovým úpravám. Poukázal na obdobné zákonné zriadenie vecného bremena napr. aj zákonom o vlastníctve bytov a nebytových priestorov k pozemkom, na ktorých sú postavené obytné domy a jedná sa tak isto o zriadenie vecného bremena bezodplatne, pričom žalovaný je v tomto prípade ako vlastník pozemkov obmedzený v prospech vlastníkov bytov.

13. Na základe návrhu žalobcu a vychádzajúc z právnych záverov odvolacieho Krajského súdu v Košiciach, vo veci tunajší súd uznesením zo dňa 11.11.2013, č.k. 13C/137/2011-138 nariadil znalecké dokazovanie znalcom z odvetvia: Odhad hodnoty nehnuteľností a uložil znalcovi určiť výšku obvyklého nájomného za pozemky žalobcu vedené na LV č. XXXXX pre kat. úz. Luník, parc. KN - C č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 152 m² a na LV č. XXXXX pre kat. úz. Luník, parc. KN - C č. XXXX/XX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 274 m² v užívaní žalovaného, v období od 1.7.2009 do 31.12.2013.

14. Znaleckým posudkom č. 1/2014 zo dňa 3.2.2014 ustanovený znalec Ing. S. C., N. XX, G. určil všeobecnú hodnotu výšky obvyklého nájomného z prenájmu určených nehnuteľností. Uviedol, že túto stanovil v súlade s vyhláškou č. 492/2004 Z.z. o stanovení všeobecnej hodnoty majetku a je znaleckým odhadom jeho najpravdepodobnejšej výšky pre obdobie od 1.7.2009 do 31.12.2013, ktorú by nájomné malo dosiahnuť na trhu v podmienkach voľnej súťaže pri poctivom jednaní, keď prenajímateľ a nájomca konali s patričnou informovanosťou, opatnosťou a ich dohoda o výške nájmu nebola ovplyvnená tiesňou. Určil hodnotu nájomného za predmetné označené pozemky žalobcu za obdobie od 1.7.2009 do 31.12.2013 spolu vo výške 3.133,61 eura (č.l. 158) s tým, že vychádzal pri pozemku parc. KN - C č. XXXX/XX z výšky obvyklého nájomného v rozmedzí od 1,772 eura/m²/rok v r. 2009 do 1,974 eura/m²/rok v r. 2012 a pre pozemok parc. KN - C č. XXXX/XX vychádzal z výšky obvyklého nájomného v rozmedzí od 1,169 eura/m²/rok v r. 2013 do 1,328 eura/m²/rok v r. 2011.

15. Písomným vyjadrením zo dňa 18.2.2014 žalobca namietol závery predmetného znaleckého posudku č. 1/2014 znalca Ing. S. C., pričom poukázal na závery iných znaleckých posudkov spracovaných na tie isté pozemky, ako podklady pre iné súdne konania, resp. poukázal aj na závery iných znaleckých posudkov spracovaných pre účely iného súdneho konania nachádzajúcich sa v blízkej vzdialenosti od pozemkov, ktoré boli predmetom tunajšieho konania. Poukázal na to, že aj keď sa so žalovaným dohodol pre obdobie do 30.6.2009 na jednotkovej hodnote nájmu vo výške 2,83 eura/ m²/rok, jednotková hodnota nájmu bola v danom prípade, podľa znaleckého posudku č. 12/2010, značne vyššia a to 5,26 eura/ m²/rok, resp. 4,61 eura/m²/rok. V tej súvislosti, že žalovaný v odvolaní, ktoré podal v tejto veci proti uzneseniu o nariadení znaleckého dokazovania súhlasil s hodnotou nájmu 2,83 eura/m²/rok, navrhol žalobca zmenu petitu žaloby tak, aby sa vychádzalo z takto určenej hodnoty nájmu vo výške 2,83 eura/ m²/rok a uplatnil si za obdobie od 12.10.2009 do 31.12.2013 finančnú náhradu vo výške 5.089,86 eura spolu s 9,25 % úrokmi z omeškania ročne z dlžnej sumy od 1.1.2014 až do zaplatenia a náhradu trov konania. V prevyšujúcej časti uviedol, že berie žalobu späť. Zároveň pre prípad, ak by jeho argumenty súd neakceptoval, navrhol vypracovať kontrolný znalecký posudok.

16. Žalovaný so závermi vykonaného znaleckého dokazovania znaleckým posudkom č. 1/2014 znalca Ing. S. C. nesúhlasil s odôvodnením, že si žalobca v konaní neuplatňuje náhradu za vecné bremeno vo výške nájmu, ale finančnú náhradu za vecné bremeno, ktoré vzniklo priamo zo zákona a aj napriek tomu, že Krajský súd v Košiciach v odvolacom konaní vyjadril právny názor, že žalobcovi patrí náhrada za obmedzenie jeho vlastníckeho práva, mal žalovaný za to, že mu patrí náhrada za vecné bremeno, ktoré je žalobca povinný zo zákona strpieť na svojom pozemku a nie nájom.

17. Rozpory medzi sporovými stranami v určení výšky jednotkovej ceny nájmu sa nepodarilo súdu odstrániť ani výsluchom znalca Ing. S. C., ktorý vyhotovil znalecký posudok a preto na základe návrhu žalobcu na vykonanie kontrolného znaleckého dokazovania nariadil kontrolné znalecké dokazovanie znalcom z odboru stavebníctvo, odvetvie: Odhad hodnoty nehnuteľností a to uznesením zo dňa 20.1.2016, č.k. 13C/137/2011-258. Vyhotovením posudku bola poverená znalecká organizácia Inštitút znalcov súdneho inžinierstva, družstvo, so sídlom Hroncova 3, Košice.

18. Kontrolným znaleckým posudkom č. 15/2016 zo dňa 25.6.2016 vyhotoveným znaleckou organizáciou Inštitútom znalcov súdneho inžinierstva, družstvo bola určená výška obvyklého nájomného

za pozemky žalobcu v užívaní žalovaného za obdobie od 1.7.2009 do 31.12.2013 vo výške 4.200,- eur (č.l. 314) a to vychádzajúc z jednotkovej ceny nájmu: pri pozemku parc. KN - C č. XXXX/XX v rozmedzí od 2,063 eura/m2/rok v r. 2009 až po 2,516 eura/m2/rok v r. 2011 a pri pozemku KN - C č. XXXX/XX v rozpätí od 1,880 eura/m2/rok v r. 2009 až po 2,262 eura/m2/rok v r. 2011. Znalecká organizácia sa v kontrolnom znaleckom posudku vyjadrila na základe uloženej úlohy aj k námietkam žalobcu voči vyhotovenému znaleckému posudku znalca Ing. S. C.. Znalecká organizácia uviedla, že sa žalobca vo svojich námietkach proti znaleckému posudku znalca Ing. S. C. odvolával a poukazoval len na tie údaje, ktoré ovplyvnia výsledok v jeho prospech. Konkrétne nebolo znaleckej organizácii zrejmé, prečo sa žalobca vo svojom vyjadrení odvolával len na všeobecnú hodnotu pozemkov a neodvolával sa na výšku ich nájmu, keď predmetom konania je práve výška nájmu. Poukázal na to, že priložené boli len tie časti posudkov, kde bola stanovená všeobecná hodnota pozemkov a výpočet výšky nájmu absentoval. Na základe predložených fragmentov, na ktoré žalobca poukazoval vo svojich vyjadreniach, konštatovala znalecká organizácia, že výška prenájmu má veľký rozptyl a stanoviť výšku nájmu porovnaním je rozporuplné. Uviedla, že z horeuvedených údajov (t.j. z jednotlivých fragmentov v znaleckých posudkoch, na ktoré poukazoval žalobca, resp. z kúpnej zmluvy uzavretej medzi žalobcom a kupujúcim NDS, a.s. Bratislava z 11.11.2008, príp. dohody o finančnom vyrovnaní za dočasné užívanie pozemku uzavretej medzi žalobcom ako veriteľom a dlžníkom NDS, a.s. zo dňa 18.3.2009) je zrejmé, že všeobecná hodnota pozemkov (obdobných a rovnakých) v dotknutej lokalite je stabilná a pohybovala sa cca okolo 45 eur/m2. Znalecká organizácia uviedla, že aj keď znalecký posudok predchádzajúceho znalca je veľmi podrobne popísaný, postup stanovenia hodnôt nie je náležite zdôvodnený. Uviedol, že ako vstupná veličina pre účely stanovenia všeobecnej hodnoty nájmu predmetných pozemkov slúži stanovená všeobecná hodnota pozemkov. Na stanovenie všeobecnej hodnoty pozemkov znalec použil metódu polohovej diferenciácie a určil pre r. 2013 všeobecnú hodnotu pozemkov vo výške 34,11 eura/m2 pri parc. č. XXXX/XX a vo výške 22,84 eura/m2 pri parc. č. XXXX/XX. Podľa úsudku znaleckej organizácie bola pri stanovení všeobecnej hodnoty pozemkov (ktoré hodnoty vstupujú do výpočtu všeobecnej hodnoty nájmu za užívanie pozemkov v sledovanom období), koeficientom redukujúcich faktorov neúmerne znížená všeobecná hodnota predmetných pozemkov, čo spôsobilo, že všeobecná hodnota predmetných pozemkov bola stanovená v nesprávnej výške a následne výpočet všeobecnej hodnoty nájmu za užívanie predmetných pozemkov bol vypočítaný v nesprávnej výške.

19. Podľa ust. § 1 zák. č. 66/2009 Z.z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (v ďalšom len „Zákon“), tento zákon upravuje usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemkom pod stavbami vo vlastníctve obce alebo vyššieho územného celku, ktoré prešli do vlastníctva obce alebo vyššieho územného celku podľa osobitných predpisov, 1) vrátane príľahlej plochy, ktorá svojím umiestnením a využitím tvorí neoddeliteľný celok so stavbou (ďalej len "pozemok pod stavbou").

20. Podľa ust. § 2 ods. 1 Zákona, obec alebo vyšší územný celok, ktorý sa stal podľa osobitných predpisov vlastníkom stavby prechodom z vlastníctva štátu bez majetkovoprávneho usporiadania vlastníctva k pozemkom (ďalej len "vlastník stavby"), môže poskytnúť zámennou zmluvou vlastníkovi pozemku pod stavbou náhradný pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve. Náhradný pozemok v primeranej výmere, bonite a rovnakého druhu, ako bol pôvodne pozemok pred zastavaním, poskytne vlastník stavby v tom istom katastrálnom území. Ak územie obce tvorí viac katastrálnych území, náhradný pozemok sa poskytne v rámci územia obce.

21. Podľa ust. § 2 ods. 2 Zákona, ak sa neuplatní postup podľa odseku 1, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná v konaní o nariadení pozemkových úprav podľa osobitného predpisu.

22. Podľa ust. § 2 ods. 3 Zákona, ak bol v katastrálnom území do účinnosti tohto zákona schválený projekt pozemkových úprav, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná formou jednoduchých pozemkových úprav.

23. Podľa ust. § 4 ods. 1 Zákona, ak nemá vlastník stavby ku dňu účinnosti tohto zákona k pozemku pod stavbou zmluvne dohodnuté iné právo, vzniká vo verejnom záujme k pozemku pod stavbou užívanému vlastníkom stavby dňom účinnosti tohto zákona v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie pozemku pod stavbou, vrátane práva

uskutočniť stavbu alebo zmenu stavby, ak ide o stavbu povolenú podľa platných právnych predpisov, ktorá prešla z vlastníctva štátu na obec alebo vyšší územný celok. Podkladom na vykonanie záznamu o vzniku vecného bremena v katastri nehnuteľností je súpis nehnuteľností, ku ktorým vzniklo v prospech vlastníka stavby právo zodpovedajúce vecnému bremenu.

24. Podľa ust. § 4 ods. 2 Zákona, vlastník pozemku pod stavbou je povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav v príslušnom katastrálnom území.

25. Podľa článku V Zákona, tento zákon nadobúda účinnosť 1. marca 2009 okrem článkov I, II a III, ktoré nadobúdajú účinnosť 1. júla 2009.

26. Podľa ust. §151n ods. 1 Obč. zák., vecné bremená obmedzujú vlastníka nehnuteľnej veci v prospech niekoho iného tak, že je povinný niečo trpieť, niečoho sa zdržať alebo niečo konať. Práva zodpovedajúce vecným bremenám sú spojené buď s vlastníctvom určitej nehnuteľnosti, alebo patria určitej osobe.

27. Vychádzajúc z právneho názoru odvolacieho súdu (až do doby, kým dôjde k usporiadaniu vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou, náleží vlastníkovi pozemku, t.j. žalobcovi náhrada bezdôvodného obohatenia vo výške nájomného v mieste a čase obvyklom za kalendárny rok), citovanej právnej úpravy a vykonaného dokazovania, vrátane prihliadnuc na vytvorenú a ustálenú rozhodovaciu prax všeobecných súdov SR (rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 28.5.2012, sp. zn. 6 Co/154/2012, rozsudok Okresného súdu Bratislava I z 13.6.2012, sp. zn. 25C/47/2011, rozsudok Okresného súdu Rožňava z 13.6.2012, sp. zn. 10C/23/2011, rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 3.12.2012, sp. zn. 6 Co/117/2012, rozsudok Krajského súdu v Trnave zo 4.12.2013, sp. zn. 10 Co/134/2012) súd nárok žalobcu na náhradu za užívanie pozemkov: parc. KN - C č. XXXX/XX zapísaný na LV č. XXXXX a parc. KN - C č. XXXX/XX zapísaný na LV XXXXX, oba LV pre kat. úz. Luník žalovaným podľa zák. č. 66/2009 Z.z. mal za dôvodne uplatnený a za obdobie od 12.10.2009 do 30.6.2016 priznať žalobcovi náhradu za užívanie jeho pozemkov žalovaným vo výške nájomného v mieste a čase obvyklom za kalendárny rok, avšak vzhľadom na vyvíjajúcu sa súdnu prax (viď vyššie) titulom náhrady za zákonné vecné bremeno. Žalovaný, aj keď namietal voči záverom znaleckých posudkov, že nimi bolo určená výška nájomného v mieste a čase obvyklom za kalendárny rok, ktorá nemôže byť smerodajná a podkladom pre priznanie náhrady z titulu vecného bremena, na podporu tohto svojho tvrdenia nepredložil a ani neoznačil žiaden dôkaz. Súd preto mal vyhotovené znalecké posudky za postačujúce pre priznanie náhrady žalobcovi aj titulom náhrady za vecné bremeno, keďže žalovaný svoje námietky nepreukázal.

28. Nebolo medzi sporovými stranami sporné posúdenie, že sa jedná v danom prípade o stav, keď na pozemkoch vo vlastníctve žalobcu sa nachádzajú časti stavieb a to pozemná komunikácia a električková trať, ktoré delimitáciou na základe zákona č. 138/1991 Z.z. o majetku obcí prešli do majetku žalovaného Mesta Košice, alebo inak povedané stavby, ktoré prešli z vlastníctva štátu do vlastníctva žalovaného, sú čiastočne postavené na pozemkoch, ktoré sú vo vlastníctve žalobcu. Keďže žalovaný neuzavrel so žalobcom zmluvu, ktorá by ho oprávňovala predmetné pozemky užívať, vzniklo žalovanému dňom 1.7.2009 k predmetným pozemkom v jeho prospech právo zodpovedajúce vecnému bremenu, ktorého obsahom je držba a užívanie predmetných pozemkov (§ 4 ods. 1 Zákona).

29. Je pravdou, že žalobcovi vznikol v zmysle ust. § 2 ods. 1 Zákona nárok na to, aby mu žalovaný zámennou zmluvou poskytol náhradný pozemok, ktorý je v jeho vlastníctve. K postupu podľa tohto zákonného ustanovenia však doposiaľ nedošlo.

30. Podľa ust. § 2 ods. 2 Zákona, ak sa neuplatní postup podľa odseku 1, usporiadanie vlastníckych vzťahov k pozemku pod stavbou sa vykoná v konaní o nariadení pozemkových úprav podľa osobitného predpisu, ktorým je zák. č. 330/1991 Zb..

31. Aj keď zák. č. 66/2009 Z.z. žiadnym spôsobom neupravuje stav do doby, než je vlastníkovi pozemku pridelený náhradný pozemok, resp. než sa usporiadajú vlastnícke vzťahy k pozemku pod stavbou v konaní o pozemkových úpravách, je vlastník pozemku pod stavbou, t.j. žalobca povinný strpieť výkon práva zodpovedajúceho vecnému bremenu do vykonania pozemkových úprav. K takému záveru dospela rozhodovacia prax súdov SR. Žalobcovi tak v zmysle ustálenej rozhodovacej súdnej praxe vzniklo právo na poskytnutie náhrady za vecné bremeno, ktorým sú jeho pozemky zaťažené zo zákona. Bolo by

v rozpore so zásadou ochrany vlastníckeho práva, ak by vlastníkovi pozemku neprislúchala náhrada za zákonom zriadené vecné bremeno zaťažujúce jeho pozemok. Okrem toho súd poukazuje na to, že zák. č. 66/2009 Z.z. v ust. § 2 ods. 1 neustanovuje obci, resp. vyššiemu územnému celku žiadnu lehotu, v ktorej obec, resp. územný celok, môže vlastníkovi pozemku poskytnúť náhradný pozemok a ani lehotu, v ktorej musí dôjsť k pozemkovým úpravám v zmysle zák. č. 330/1991 Zb. (§ 2 ods. 2 zák. č. 66/2009 Z.z.). Mohlo by preto dochádzať k tomu, že obec, resp. vyšší územný celok, vlastníkovi pozemku dlhodobo, po dobu trvajúcu i viac rokov, neposkytne náhradný pozemok, príp. konanie o pozemkových úpravách bude trvať dlhšiu dobu. Tak je tomu i v danom prípade, keďže doposiaľ zo strany žalovaného nedošlo k uplatneniu postupu podľa § 2 Zákona a teda žalobca ako vlastník pozemkov, by bez priznania náhrady bol nútený po vopred neurčenú dobu trpieť užívanie pozemkov vo svojom vlastníctve zo strany žalovaného z titulu práva zodpovedajúceho vecnému bremenu. Ak by sa jednalo o zriadenie vecného bremena bez nároku na akúkoľvek náhradu, znamenalo by to zvýhodnenie postavenia obce, resp. vyššieho územného celku na úkor postavenia vlastníka.

32. Pre určenie výšky nájomného v mieste a čase obvyklom za kalendárny rok, ako náhrady, ktorú je potrebné žalobcovi priznať, bolo vykonané znalecké dokazovanie. Kontrolným znaleckým posudkom č. 15/2016 zo dňa 25.6.2016 vyhotoveným Inštitútom znalcov súdneho inžinierstva, družstvo, proti záverom ktorého sporové strany nenamietali, bola určená a to vychádzajúc zo všeobecnej hodnoty pozemkov, výška nájmu jednotlivo za kalendárne roky 2009 - 2013 a jednotlivo za každý z predmetných pozemkov. V znaleckom posudkom sa znalecká organizácia vyjadrila aj k námietkam žalobcu voči prvému, znalcom Ing. S. C. vyhotovenému znaleckému posudku, ktoré závery už boli vyššiekonštatované, resp. uvedené, na ne sa súd odvoláva a na ne poukazuje v tej súvislosti, že vychádzal pri určení výšky náhrady z výšky nájomného podľa záverov kontrolného znaleckého posudku.

33. Pre r. 2009, a to pre obdobie od 1.7.2009 do 31.12.2009, bola znaleckým posudkom určená výška nájomného za pozemok parc. č. XXXX/XX sumou 2,063 eura/m²/rok, čo pri žalobcom uplatnenej náhrade za obdobie od 12.10.2009 do 31.12.2009, t.j. celkom za 81 dní predstavuje celkom sumu 69,59 eura a pri pozemku parc. č. XXXX/XX vychádzajúc z výšky nájmu určenej znaleckým posudkom 1,880 eura/m²/rok znamená za to isté obdobie, t.j. za 81 dní náhradu vo výške 114,31 eura. T.j. za oba pozemky za vymedzené obdobie od 12.10.2009 do 31.12.2009 priznal súd žalobcovi náhradu vo výške 183,90 eura. V prevyšujúcom rozsahu o zaplatenie 233,86 eura (88,49 eura + 145,37 eura), v ktorej časti žalobca pôvodne uplatnený nárok za obdobie od 1.7.2009 do 11.9.2009 vzal na pojednávaní späť, súd konanie zastavil.

34. Vychádzajúc pre r. 2010 z jednotkovej ceny nájmu za pozemok parc. č. XXXX/XX vo výške 2,404 eura/m²/rok predstavuje náhrada za vecné bremeno sumu 365,41 eura za celý rok a pri jednotkovej cene nájmu za pozemok parc. č. XXXX/XX vo výške 2,163 eura/m²/rok predstavuje suma náhrady za zriadené vecné bremeno 592,66 eura, t.j. spolu náhrada za r. 2010 vo výške 958,07 eura.

35. Pri určenej jednotkovej cene nájmu pre r. 2011 a pre pozemok parc. č. XXXX/XX vo výške 2,516 eura/m²/rok predstavuje výška nájmu za rok sumu 382,43 eura a pri výške nájmu stanovenej sumou 2,262 eura/m²/rok pri parc. č. XXXX/XX predstavuje nájom za rok sumu 619,79 eura, t.j. celkom náhrada za zriadené vecné bremeno vo výške 1.002,22 eura.

36. Vychádzajúc z určenej jednotkovej ceny nájmu pre r. 2012 a pre parc. č. XXXX/XX vo výške 2,315 eura/m²/rok predstavuje ročné nájomné sumu 351,88 eura a pri jednotkovej cene nájmu 2,115 eura/m²/rok pre pozemok parc. č. XXXX/XX predstavuje ročný nájom 579,51 eura, t.j. celkom za r. 2012 nárok na náhradu za zriadené vecné bremeno vo výške 931,39 eura.

37. Pre r. 2013 bola kontrolným znaleckým posudkom určená výška nájmu pre pozemok parc. č. XXXX/XX vo výške 2,238 eura/m²/rok, t.j. ročné nájomné je vo výške 340,18 eura a pri výške nájmu 2,015 eura/m²/rok pre pozemok parc. č. XXXX/XX predstavuje ročný nájom 552,11 eura, t.j. za r. 2013 prináleží žalobcovi náhrada za zriadené vecné bremeno vo výške 892,29 eura.

38. Za obdobie od 1.1.2014 do 30.6.2016 uplatnil si žalobca nárok na priznanie náhrady za zákonné vecné bremeno, ktorú výšku finančnej náhrady vypočítal z výšky nájomného určenej znaleckým posudkom č. XX/XXXX pre r. 2013, t.j. pri parc. č. XXXX/XX určenej sumou 2,238 eura/m²/rok, čo predstavuje za r. 2014 sumu 340,18 eura, za r. 2015 tú istú sumu 340,18 eura a za r. 2016 do 30.6.2016

jednu polovicu z 340,18 eura, t.j. sumu 170,09 eura, t.j. spolu za obdobie od 1.1.2014 do 30.6.2016 náhrada vo výške 849,99 eura. Vychádzajúc z jednotkovej ceny nájmu 2,015 eura/m²/rok pri pozemku parc. č. XXXX/XX, náhrada za zriadené vecné bremeno za r. 2014 je vo výške 552,11 eura, za r. 2015 v tej istej výške 552,11 eura a za prvý polrok r. 2016, t.j. do 30.6.2016 vo výške 276,055 eura, t.j. spolu za obdobie od 1.1.2014 do 30.6.2016 je výška náhrady 1.380,275 eura. Spolu za toto obdobie za oba pozemky je výška náhrady 2.230,73 eura.

39. Na základe vyššie uvedených výpočtov (ad 33 až ad 38) priznal súd žalobcovi voči žalovanému náhradu za zákonné vecné bremeno vo výške 6.198,59 eura (183,90 + 958,07 + 1.002,22 + 931,39 + 892,29 + 892,29 + 892,29 + 446,14) za obdobie od 12.10.2009 do 30.6.2016.

40. V časti, v ktorej žalobca písomným podaním zo dňa 19.7.2016 (nad sumu, na zaplatení ktorej titulom náhrady za užívanie pozemkov trval 6.432,45 eura) vzal žalobný návrh späť, t.j. v časti o zaplatenie 17.679,15 eura s prisl. a v časti, ktorej vzal žalobca návrh späť na pojednávaní dňa 26.10.2016 (a to v časti nároku uplatneného za obdobie od 1.7.2009 do 11.10.2009 o zaplatenie 233,86 eura, o ktorú sumu pôvodne žaloba svoj žalobný návrh rozšíril, súd túto zmenu žaloby pripustil, následne na základe žalovaným vznesenej námietky premlčania zobral návrh v tomto rozsahu späť), t.j. v časti o zaplatenie 233,86 eura spolu s prisl., súd konanie v uvedených častiach, v ktorých žalobca vzal žalobu čiastočne späť, v zmysle ust. § 145 ods. 2 C.s.p. zastavil.

41. Podľa ust. § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní je v omeškaní. Podľa ust. § 517 ods. 2 ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

42. Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení platnom v rozhodnom období (v čase zriadenia zákonného vecného bremena), výška úrokov z omeškania je o osem percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

43. Podľa ust. § 10c nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., prechodného ustanovenia k úprave účinnej od 1. februára 2013, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

44. T. j. pre právny vzťah v tunajšej veci sa výška úrokov z omeškania riadila úpravou účinnou k 31.1.2013 aj za dobu omeškania po 31.1.2013.

45. Z dlžnej sumy náhrady 3.075,58 eura priznanej žalobcovi za obdobie od 12.10.2009 do 31.12.2012 (183,90 + 958,07 + 1.022,22 + 931,39) uplatnil si žalobca aj nárok na úroky z omeškania a to od 1.1.2013 až do zaplatenia. Za omeškanie so zaplatením náhrady za zákonné vecné bremeno za r. 2013 vo výške 892,29 eura uplatnil si žalovaný nárok na úroky z omeškania od 1.1.2014 do zaplatenia a napokon za omeškanie so zaplatením náhrady za zákonom zriadené vecné bremeno za obdobie od 1.1.2014 do 30.6.2016 uplatnil si žalobca nárok na zaplatenie úrokov z omeškania z dlžnej sumy priznanej náhrady 2.230,73 eura od 1.7.2016 až do zaplatenia.

46. Je zrejmé a bolo preukázané, že žalobca si uplatnil nárok titulom náhrady za zriadenie vecného bremena za pozemky pod cestami už listom zo dňa 22.12.2009, ktorý doručil žalovanému toho istého dňa (č.l. 7). Následne si uplatnil nárok na náhradu za zriadenie vecného bremena vo výške 24.111,60 eura podaním žalobného návrhu na súd, t.j. dňa 11.10.2011, ktorý žalobný návrh bol tunajším súdom doručený žalovanému dňa 1.12.2011, pričom žalobca si pôvodne uplatnil nárok ako nárok jednorazový. T.j. žalovaný bol požiadaný o plnenie sumy 24.111,60 eura doručením mu žalobného návrhu cestou súdu. Preto prvého dňa po doručení tejto výzvy žalobcu na plnenie, bol žalovaný povinný svoj dlh splniť. Od nasledujúceho dňa po dni kedy mal plniť, je žalovaný v omeškaní s plnením peňažného dlhu, keďže žalobcovi nesplnil doposiaľ nič. Pôvodne žiadal žalobca zaplatiť úroky z omeškania z požadovanej náhrady 24.111,60 eura od 12.10.2011. Podaním zo dňa 19.7.2016 si žalobca si uplatnil zaplatenie úrokov z omeškania zo sumy náhrad za jednotlivé ním vymedzené obdobia (od 12.10.2009 do 31.12.2012, od 1.1.2013 do 31.12.2013 a od 1.1.2014 do 30.6.2016) vždy od prvého dňa nasledujúceho

po uplynutí vymedzeného obdobia. Keďže si úroky uplatnil vo výške zákonnej úrokovej sadzby, resp. nižšej, platnej pre tak určený prvý deň omeškania s úhradou náhrady za vymedzené obdobia, omeškanie žalovaného, ktorému bola žaloba žalobcu ako požiadavka o plnenie riadne doručená dňa 1.12.2011, doručením mal súd za dané a uplatnil si žalobca nárok na úroky z omeškania z dlžnej sumy priznanej náhrady, súd mu priznal úroky z omeškania tak ako si ich uplatnil, keďže mal nárok na ne za dostatočne preukázaný.

47. V zmysle ust. § 262 ods. 1 C.s.p. súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania, a to podľa ust. § 257 C.s.p. nepriznal náhradu trov konania žiadnej zo strán. Za dôvody hodné osobitného zreteľa mal súd okolností danej veci keď na strane jednej rozhodnutie o výške plnenia síce záviselo od znaleckého posudku ale zároveň na strane druhej žalobca pôvodne si uplatnil nárok ako nárok na plnenie jednorazové a až v priebehu konania požadoval plnenie za konkrétne vymedzené časové obdobia, čo sťažovalo žalovanému postup pri uplatňovaní obrany proti uplatnenému nároku. Pôvodne žalobcom uplatnený nárok na plnenie bol ním korigovaný (čo sa týka výšky) a zároveň zmenený (čo sa týka spôsobu jeho uplatnenia) až po vykonaní znaleckého dokazovania. Súd mal preto za spravodlivé také rozhodnutie, aby si každá zo strán svoje trovy znášala sama.

48. Súčasne súd rozhodol v zmysle ust. § 259 C.s.p. aj o nároku štátu na náhradu trov konania, ktoré štátu vznikli vyplatením znaleckého znalcovi, resp. znaleckej organizácii z finančných prostriedkov štátu a to vo výške 153,37 eura na základe uznesenia č.k. 13C/137/2011-173 a vo výške 153,37 eura 451,48 eura na základe uznesenia č.k. 13C/137/2011-334. Priznal štátu nárok na náhradu jemu vzniknutých trov voči žalobcovi vo výške 28,67 % a voči žalovanému vo výške 71,33 % a to vychádzajúc z toho, že vykonané znalecké dokazovanie bolo vykonané v prospech oboch sporových strán, teda obaja mali by sa podieľať na úhrade vzniknutých nákladov rovnakým dielom, avšak vzhľadom na to, že žalobca zaplatil preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 250,- eur, tento ním zaplatený preddavok súd zohľadnil do výšky na neho pripadajúcej pomernej časti týchto trov a preto zaviazal žalovaného na náhradu trov štátu vo výške 29,33 % a žalovaného na zaplatenie tejto náhrady vo výške 70,67 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).